

Sygnatura akt I C 1099/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05-06-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 05-06-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg

przeciwko M. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

I C 1099/17

UZASADNIENIE

(...) Luxembourg S.A. z siedzibą w Luxembourg wystąpił przeciwko M. J. o zapłatę kwoty 674,36 zł oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powołano się na fakturę nr (...) - MP wystawioną na kwotę 621,41 zł z terminem wymagalności 27.06.2015 r. Powód dochodzi zapłaty roszczenia wynikającej z tej faktury oraz odsetek w wysokości 52,95 zł naliczonych za okres od 28.06.2015 r. do 16.08.2016 r.

Sąd Rejonowy w Lublinie przekazał sprawę tutejszemu Sądowi.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie. Przesyłka zawierająca wezwanie na rozprawę oraz odpis pozwu i załączników została prawidłowo awizowana.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9.01.2013 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z pozwanym M. J. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci plus, zaś w dniu 26.04.2015 r. umowa ta została aneksowana.

(dowód: umowa z 9.01.2013 r. k. 42-44, aneks z 26.04.2015 r. k. 46-51)

W dniu 29.10.2015 r. powód oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarły umowę sprzedaży wierzytelności. Przedmiotem tej umowy była także wierzytelność (...) Sp. z o.o. wobec pozwanego. (...) Sp. z o.o. w dniu 15.12.2015 r. wystosował pismo do pozwanego, w którym zawiadomił go o cesji.

(dowód: umowa cesji z 29.10.2015 r. k. 19-21, wyciąg z załącznika do umowy cesji k. 23-24, pismo z 15.12.2015 r. k. 31)

Stan faktyczny ustalono w oparciu o powołane powyżej dokumenty, którym Sąd dał wiarę w całości.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako nieudowodnione podlega oddaleniu.

Podkreślić należy, że w procesie cywilnym to strony mają obowiązek wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, co jest potwierdzeniem reguły z art. 6 k.c., wyznaczającej sposób rozłożenia ciężaru dowodu. Konsekwencją regulacji ujętych w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. jest nie tylko obowiązek popierania wysuwanych twierdzeń stosownymi dowodami, ale przede wszystkim ryzyko niekorzystnego rozstrzygnięcia dla strony, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, że obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności oraz jej wysokości, a także skutecznego dokonania cesji wierzytelności dochodzonej w przedmiotowym postępowaniu, spoczywał na stronie powodowej, bowiem to ona z faktów tych wywodziła swoje roszczenie o zapłatę. Zgodnie zaś z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności, Sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96). W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Powód wprawdzie udowodnił istnienie umowy pomiędzy swoim poprzednikiem prawnym a pozwanym, a także swoją legitymację czynną w tym procesie, jednakże nie wykazał, że jego poprzednikowi prawnemu przysługiwała wierzytelność wobec pozwanego. Powód powoływał się w uzasadnieniu pozwu na określoną fakturę, ale nie przedłożył tego dokumentu. Powód nie podał nawet z jakiego tytułu powoływana przez niego faktura została wystawiona.

W ten sposób powód nie uczynił zadość swoim obowiązkom wynikającym z art. 6 k.c.

Zaznaczyć jeszcze należy, iż beczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie następczących się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30). Kontrola w tym przedmiocie powinna dotyczyć zwłaszcza tego, czy nie wchodzi w grę nadużycie prawa podmiotowego według art. 5 k.c. (por. Komentarz do k.p.c. pod redakcją K. Piaseckiego, tom I, Wydawnictwo Beck, Warszawa 1996, s 1033-1034).

Zatem orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada - Łaska